

Kdo naj popiše hrup in veselje, ki sta zavladata med Zabržani! Kakor bi trenil, je bila izkopana globoka jama, in kakor bi še enkrat trenil, je že krt ležal na dnu, kjer je samega veselja omedlel. Kmalu je bila jama zopet zasipana, Zabržani so šli zadovoljni domov in so od tega dogodka še bolj zasloveli po širnem svetu.

Sanje.

Jaz spim ...

*A sanjam, da bdim
in da plavajo
ter se poigravajo
angeli nad meno
nocoj.*

*Eni so z zlatimi
perutnicami,
drugi z darovi*

*bogatimi,
tretji s cveticami.*

*S kraguljčki
nebeškimi
pozvanjajo
in rahlo se mi
priklanjajo
do tal ...*

Ko jaz bi večno spal!

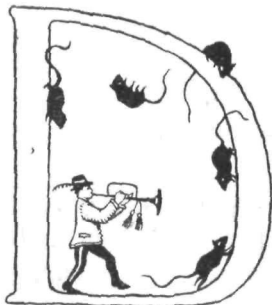
Radoslav B.

IVO TROŠT:

Čarobno jezero.

Pripovedka.

anes imenujejo tam ves širni prostor Vodno dolino. V davnem času je bilo v nji čarobno jezero za vse, ki so imeli tako srečne oči, da so ga videli. Mično gorsko jezerce se je smehljalo v vedno pomladni krasoti med nebotičnimi jelkami in zelenimi bukvami. V nekaljeni tihoti se je ob bregovih pasla plaha srna ali pa hodila od daleč pit iz jezera, ribice so se igrale na njegovi srebročisti gladini, vidra je sem hodila po svojo večerjo in jeleni po zdrav napoj. Človeška noga se dotlej še ni bila približala temu skriteму koticu raja. Zlato solnce se je kopalo v njem v vsi poldanji krasoti, in polni mesec se je sredi noči smejal v njem ribicam, ki so še v sanjah poskakovale po biserni gladini lesketajočih se valov, smejal se je plesu povodnih vil, ki so se sem

veška noga se dotlej še ni bila približala temu skriteму koticu raja. Zlato solnce se je kopalo v njem v vsi poldanji krasoti, in polni mesec se je sredi noči smejal v njem ribicam, ki so še v sanjah poskakovale po biserni gladini lesketajočih se valov, smejal se je plesu povodnih vil, ki so se sem